

Celem niniejszej pracy doktorskiej jest stworzyć dokładny opis zmiany paradygmatycznej, która zaszła w teatrze muzycznym w latach 1960-1979. Rozdział I stanowi przegląd podstawowych zagadnień związanych z gatunkiem musicalowym w kontekście historii i rozwoju gatunku na tle przemian społeczno-politycznych w Stanach Zjednoczonych. Zasadnicza część materiału dotyczy amerykańskiej twórczości scenicznej od wieku XIX. Rozdział poprzedzony jest wprowadzeniem mającym na celu omówienie kontekstu kultury muzycznej Stanów Zjednoczonych. Dalej omawiane są kolejne gatunki twórczości scenicznej począwszy od blackface minstrelsy przez musical comedy do „musicalu złotej epoki”. Rozdział zamyka szersza analiza dwóch ważnych kompozycji z perspektywy przemian paradygmatu dźwiękowego: *West Side Story* L. Bernsteina, A. Laurentsa i S. Sondheima oraz *Fiddler on the Roof* J. Bocka i S. Harnicka.

W rozdziale II zawarty jest opis zjawisk stanowiących rdzeń problematyki niniejszej dysertacji. Punktem wyjścia są przemiany kultury amerykańskiej jakie zaszły w latach 1960–1969 ze szczególnym uwzględnieniem wątków politycznych i społecznych. Podrozdział ten ma kluczowe znaczenie dla analizy ważnego dla rozwoju gatunku problemu sceny niezależnej. Wobec tych zjawisk omówione są problemy natury formalnej i faktycznej przemiany paradygmatu w dziełach musicalowych. W dalszej części rozdziału przedstawiony zostaje opis zjawisk zachodzących na scenach niezależnych i podziemnych w epoce lat sześćdziesiątych. Kolejne dwa podrozdziały są omówieniem kolejno rynku Off-Broadwayu i Off-Off-Broadwayu. Uwadze podlega wzrost znaczenia niezależnego i podziemnego teatru muzycznego oraz ich wpływ na nowojorskie sceny komercyjne, wskazane też zostają najważniejsze przemiany jakie zachodziły w języku muzyczno-dramatycznym musicalu z lat 1960–1979.

W rozdziale III podjęty zostaje problem przemiany, jaka zaszła w zakresie gatunku pomiędzy latami sześćdziesiątymi a siedemdziesiątymi. W pierwszej części poruszane są problemy natury teoretycznej; przedstawiona jest autorska definicja musicalu rockowego oraz omówiona relacja tego subgatunku scenicznego wobec muzyki rockowej. W dalszej części rozdziału przedmiotem analizy zostaje musical *Hair* autorstwa G. MacDermota, G. Ragniego i J. Rado. Omówienie dotyczy problemów natury dramaturgicznej i muzycznej oraz wpływu estetyki rockowej na to dzieło. Rozdział kończy refleksja na temat recepcji musicalu rockowego w kolejnych latach, której towarzyszy bardziej szczegółowy opis spektaklu *Salvation*. Rozdział IV koncentruje się formie, która rozwija się w latach siedemdziesiątych, określanej jako concept musical. W pierwszej części rozdziału przedstawione zostają podstawowe wątki istotne dla kultury amerykańskiej w omawianej dekadzie oraz zmiany jakie zachodzą po epoce hipisowskiej oraz ich wpływ na teatr niezależny. Następnie opisane zostają dwie produkcje S. Schwartza ukazujące przemiany jakie zaszły na przełomie dekad. Oś dalszej części rozdziału stanowi teoretyczne ujęcie zagadnienia jakim jest musical koncepcyjny. Pojęcie to ma kluczowy charakter dla kolejnego podrozdziału dotyczącego musicalu *Cabaret* J. Kandra i F. Ebba, który analizowany jest w zakresie właściwości dźwiękowych oraz związków z formą koncepcyjną. Rozdział zamyka analiza *A Chorus Line* M. Hamlischa – dzieła określanego jako czysty musical koncepcyjny. Ostatni rozdział dysertacji (V) ma charakter monograficzny. Podstawowym założeniem tego fragmentu pracy jest ukazanie rozwoju gatunku w latach siedemdziesiątych przez pryzmat twórczości jednego kompozytora – S. Sondheima. Analizowane są tu trzy jego znaczące dzieła z tego okresu: *Company*, *Pacific Overtures* oraz *Sweeney Todd*. Kolejne analizy ukazują w jaki sposób kompozytor włączał do swoich produkcji wszelakie idiomy i style właściwe muzyce popularnej XIX i XX wieku i teatrowi muzycznemu, oraz w jaki sposób tendencje te zbiegały się jego dziełach.